

Marc Domènech es rendeix a la pintura de Le Corbusier

La galeria repassa l'art de tres dècades de l'arquitecte

A.R.T.
BARCELONA

La formació de Le Corbusier va començar en el camp de les belles arts, i va ser un dels seus professors qui li va descobrir les relacions entre l'art i la natura i més endavant li va recomanar que es dedicués a l'arquitectura. Le Corbusier no sols no va abandonar l'art, sinó que és un dels pals de paller de la seva trajectòria, fins al punt que va afirmar que buscava solucions arquitectòniques en la seva obra plàstica i que existia "a condició de veure-hi". El públic català ja va poder veure algunes de les seves pintures en la retrospectiva que el CaixaForum li va dedicar l'any 2014, i ara en té una nova oportunitat: la galeria Marc Domènech n'exposa fins al 18 de gener una vintena de dibuixos, aquarel·les, collages i pintures. A més, també es pot veure una selecció de mobles dissenyats per l'arquitecte.

L'arquitectura i l'art de Le Corbusier tenen un fort vincle: l'home. "La representació d'aquest home universal va motivar una llarga i contínua investigació plàstica de Le Corbusier, des de finals dels anys 20 fins a acabar en la plasmació concreta del *Modulor* l'any 1948", diu la comissària de la mostra, Marisa García Vergara, al catàleg. "A partir del 1918 -afegeix-, la figura humana comença a aparèixer en les seves pintures, però a la dècada dels 30, després dels seus viatges a Amèri-

Visualitat
Le Corbusier va dir d'ell mateix que existia "a condició de veure-hi"

ca i Algèria, es converteix en el tema central de les seves obres plàstiques, sobretot la figura femenina". Precisament és aquest el període que recorre la mostra, perquè les obres estan datades entre el 1929, quan l'artista ja havia deixat enrere la seva etapa purista, i el 1961. A més de la dona, l'altre gran protagonista d'aquestes obres és el toro, i tant en l'una com en l'altre es poden trobar traces de l'art negre i d'artistes com Picasso, Léger, Matisse i Braque.

Les dones de Le Corbusier traspuen sensualitat. "La visió distanciada i omniscient de l'urbanista que va arribar al sud el 1929 deixarà pas a l'experiència sensorial en baixar de l'avió i submergir-se en els carrers de Rio de Janeiro, Asunción i Buenos Aires. Els carnets de viatge s'omplen de cossos rotunds, de figures femenines sensuais en paisatges oberts o en explícites postures eròtiques als bordells de les ciutats visitades", explica la comissària. És el cas d'algunes de les obres exposades, com *Dues dones amb collar* i *Dues dones a Piquey*.

Tot i l'impacte que van tenir aquests viatges en l'arquitecte, García Vergara explica que no es van traduir en una innovació artística. Diu que no va anar més enllà "de la tradició acadèmica del nu femení" i també que va posar l'accent en trets com "les natges, els malucs, els pits i els llavis", com si les hagués creat per suscitar i esperonar el seu propi desig i el dels espectadors. —

Quatre dones al voltant d'una taula, de Le Corbusier. GALERIA MARC DOMÈNECH